

Uzon a fogyó esztendőben 2018.11.06.

Szerző Administrator
2018. november 06.
Utolsó frissítés 2018. november 07.

2018. november 6. kedd, RiportMondhatnánk azt is, hogy ellenszélben, mégis életkedvvel. Intézményes ez az ellenszél, amelynek erősségét azok az önkormányzati vezetők tapasztalják nap mint nap, akik több nyertes pályázat beindításával küszködnek. Annak ellenére, hogy a befektetés pénzalapjának 50 százaléka már a számlájukon, a pénzügyminisztériumon belül működő közbeszerzési hivatal gyakran kifogásolható akadályokat gördít eléjük. Ezek miatt csak késéssel indulhat a beruházás, az időszerűe miatt pedig a kivitelezők ódzkodnak bevállalni a munkákat. Tizennégy pályázat Uzon községnek jelenleg 14 pályázata van, Ráduly István polgármestert arra kértük, szóljon ezekről bővebben.

– Kilenc európai uniós és öt, a Helyi Fejlesztések Országos Programjában benyújtott nyertes pályázatunk van. Nincs szándékomban részletezni mind a tizennégyet, csak példákat említek a hivatali akadékoskodásra. Emiatt és a hazai bürokrácia okán négy és fél hónap után tudtuk csak leszerződni például Lisznyó és Bikfalva közös ivóvízhálózatának a munkálatait, amelyet Uzonnál kell rácsatlakoztatni a megyeközpont rendszerére. A tervezetet a Total Proiect készítette, értéke 1,2 millió euró, a pénz fele már itt van, és 2020 tavaszára kész kell lennie! Hasonló nehézségekbe ütköztünk a Lisznyó, majd a Sepsimagyarós felé tartó bekötőút aszfaltozása, valamint több telekkönyvezett kisebb mellékutca korszerűsítése esetében is. És nem kivétel ez alól a leendő uzoni új óvoda sem, amely a helyi szabadidőpark övezetében kap helyet, s amelyre szintén áttolták a költségek felét. Uzonban amúgy végre épül a ravatalozó, erre 920 ezer lejt különítettünk el önrészként. Kivitelezője egy zágoni egyéni vállalkozás, jövő nyárra lesz készen.

Megkezdjük a közbeszerzést a műemlék Pünkösti-kúria felújítására. A községháza. Fotó: Albert Lev. Előrelátható költsége 700 ezer euró, kivitelezésére két cég jelentkezett. Szociális és közbiztonsági vonatkozásban is léptünk: egy személlyel szaporodott a községi diakóniai szolgálat, Sipos János önkéntes tűzoltó parancsnok hathatós munkája révén kettős garázsra van az alakulatnak, új székházat kapott a helyi rendőrség, amely szintén egy személlyel gyarapodott. Azt is megtudtuk: átvették a teljesen átépített, korszerűsített és bebútorozott egykori bikfalvi faluháza épületét, amelyre 950 ezer lejt nyertek a Helyi fejlesztések Országos Alapjából. Ez lesz a térség egyik legjelentősebb kulturális központja. Itt székel továbbra is a Bikmakk Egyesület, helyet kap a képzőművész-művészettörténész Péter házaspár, de érdeklődik még egy barkács-gyerekjáték készítő, egy helyi keramikus és a szentivánlaborfalvi csontfaragó Fazakas család is. Keskeny a járda – Gyalogjáró épül a 11-es országút nyugati oldalán, amit húszévi késedelemmel tervébe vett az uzoni községvezetés, de sem a tervező, sem a kivitelező nem számolt a következményekkel – tette szóvá Kányádi Mihály helybeli lakos.

hamarosan megmagasítják 15 centiméterrel, így a járdára bekerül majd a hó, a latyak. Emellett az eddig megépített járda mintegy harminc méter hosszúságban legalább fél, avagy egy méterrel szélesebb kellett volna hogy legyen, ugyanis csak 40–50 vagy 60 cm széles. Már egy kilométert megépítettek, de ott egyes családok még nem csatlakoztatták rá telküket az ivóvíz fővezetékére. Ezekkel mi lesz? Személyesen én is, az idősök, a kisbabások és minden lakó örvend a járdának, de a jelzett szakaszon a kerítések bennebb kellene tegye a hivatal. Aztán megromlott a Feketeügyön áthajló fahíd, amely a falu tetemes mező- és legelőrészét teszi könnyebben elérhetővé, tud erről az önkormányzat, erre várjuk a megoldásokat.

– kérdeztük Ráduly Istvánt.

– A gyalogjáró

hosszú, évente egy-két hónapot dolgoznak, a beruházás értéke 903 ezer lej. A jelzett szakaszon valóban jobb lenne, ha a járda szélesebb lenne, de a hivatal nem építhet magánterületre. Egyik megoldás lehetne, ha hivatalosan lemondanának arról a keskeny területcsíkról, amennyivel szélesebbnek kellene lennie a járdának. A fából készült szerkezettel rendelkező híd nagyon megrongálódott, egy bukaresti cég szakvéleményezése szerint nem lehet felújítani. Az önkormányzat sikeresen pályázott egy betonhídra és folytatásában egy műút építésére, amely Szentivánlaborfalvát össze-kötné a Sepsimagyarós felé haladó 16-os számú községi úttal. A költségek elérik a 10 millió lejt, amelyre a fedezetet az aláírt finanszírozási szerződés biztosítja. A baj az, hogy a tervezett műút a Natura 2000-es területen halad át, és ennek okán ez idáig nem hagyta jóvá a megyei tanácsnak alárendelt természetvédelmi gondnokság. Most a törvény megváltozott, és reméljük, hogy ez a probléma is megoldódik, mert sok embernek megkönnyítené az életét. Nincs árapály legalábbis olyan, amely elvenné a mindennapi életerőt. Régi, hagyományos szokás, hogy a 18 évet betöltő fiatalok rendezik meg a minden őszi szüreti felvonulást és bált. Ebben az esztendőben is így volt. Szép néptáncot mutattak be a művelődési ház nagytermében, amelyet Kocsis Hunor Tibor közismert koreográfus tanított be. Fotó: Solymosi Incze Enikő Derű, mosoly és jókedv fogadott a Tat-rangi Sándor Általános Iskolában is. Marék gyerekcsapat új testnevelő tanáruk, Szász Erika vezetésével éppen bemelegített. – Mi a hír az uzoni iskolában? – kérdeztük Szabó Margit igazgatót. – Az idei tanév egy iskola megszűnésével indult. Sajnálattalunkra, a gyermekek létszáma nem tette indokolttá további fenntartását. A sepsimagyarósi kisiskolások Lisznyóban és Uzonban folytatják tanulmányaikat. Az iskolai év csökkenő létszámtendenciát mutat: 403 tanuló és óvodás tanul intézményeinkben a tavalyi 415-ös létszámához viszonyítva. A tanév kezdete nem volt éppen nyugodt, kormány- és miniszteri rendeletek követték egymást, s ezek kihatással voltak intézményünk egész életére. Pozitívként említhető, hogy a községben oktató tanerők, a tanulóira figyelve, az előttük álló feladatokra összpontosítva, rendíthetetlenül végezték munkájukat. Ennek köszönhető, hogy már októberben több mint tíz kisiskolásunk megyei díjakkal gazdagodott, és V–VIII. osztályos tanulóink is szép számban jeleskedtek anyanyelvi, sport- és énekversenyeken, vetélkedőkön. Nem maradtak el a szakkörök sem, sporttevékenységeink: atlétika, úszás, valamint a néptánc kicsiknek és nagyobbaknak. A nagyobbaknak tematikus kirándulásokat szerveztünk. Iskolánk és az itt működő Tatrangi Alapítvány sikeres pályázatot mondhat magáénak. A Bethlen Gábor Alap által

székely ruhákat, hangosító berendezéseket vásároltunk, visszatérítik a decemberi hagyományőrző iskolanapok megszervezésének költségeit. Fontosnak tartjuk az infrastruktúra fejlesztését, a pályázatokat, a tanulmányi eredmények növelését, de a legfontosabb annak a légkörnek a megőrzése, amelyben a diák és a pedagógus egymásra hangolva dolgozhat. Uzonban és a hozzá tartozó településeken gyülekezeti szinteken vállalják fel a népnevelés egyre fontosabb feladatát. Miként Ungvári Barna András református lelkipásztor elmondta, az eltelt hónap folyamán református kórustalálkozó színhelye volt a település, bensőséges hangulatban tartották meg a reformáció ünnepét, emlékkopját avattak és közel húsztagú küldöttség vett részt a hagyományos gyülekezeti találkozókat követően az Árapatakon megszervezett székföldi magyar napokon. Hét vegyeskar, dalárda, kórus és dalkör (Uzon, Sepsiszentgyörgy, Kilyén(két kórus), Keresztvár, Gidófalva, Szentivánlaborfalva) mutatko-zott be, és megkoszorúzták a mindenkori énekesek-dalosok emlékkopját. Igét hirdetett a vendégfogadó gyülekezet lelkésze, Ungvári Barna András. – Árapatak volt az idei Székföldi Magyar Napok első helyszíne, ahol vasárnap délután ünnepelt a helyi magyarság. Az intézményi összefogás eredményeként a székelyföldi belső szórványban évről évre nagyobb figyelmet kap a magyar szó, a magyar kultúra. A környékbeli református közösségek (kilyéniek, uzoniak, árapatakiak) rendszeresen részt vesznek a reformáció 500 éves éfordujának tiszteletére beindított gyülekezeti találkozókon, ezeknek folytatásaként a Székföldi Magyar Napok is alkalmasak voltak arra, hogy egymás hite által épüljünk, erősítsük nemzeti identitásunkat. Ünnepi istentiszteleten emlékeztek a reformáció emléknapijára október 28-án az uzoni templomban. Befejezőként faragott kopját állítottak a település történelmében-életében jeleskedő Pünkösti családnak abban a kopjasorban, ahol Újvárosi József jótevő és Nagyobb Péter mártírelkész emlékjelei állnak. – Egy gyülekezet életében fontos az elődökre való visszatekintés, a ránk hagyatékozott értékeknek a számbavétele – fejezte be a lelkész. – Egyházközségünk életében fontos szerepet töltött be a Pünkösti család. A kopját leszármazottjuk, Köpe Berta állíttatta a család első világháborús áldozatainak, Pünkösti Károly, Sándor, Ferenc és Miklós emlékére. A Pünkösti családnak sok más jeles képviselője is volt: Pünkösti György gondnok, Pünkösti Ferenc és István lelkipásztorok (apa és fiú), akik 1867-től 1948-ig szolgáltak a gyülekezetünkben. Népdalokat énekelt Benedek Csaba, a Tiszta forrás népdalverseny második helyezettje, Farkas Árpád-verset szavalt Ungvári Rebeka. – Egy uzoni ősi magyar család négy fiatal fiának állítunk emléket – mondta Köpe Berta az avatón –, akik harcoltak a haza védelmében és a háború áldozatai lettek. Egy családból négy testvér egyszerre bátran és elszántan indult a harctérre. Az édesanya búcsúölelését nem érezhették, mert árván maradtak 1906-ban. Apjuk, uzoni Pünkösti Lajos kiskoruktól nevelte őket nemzeti önértzetben és igazságszeretetben. Részben soha nem lehetett megtudni, hogy hol is vesztek el. A családtagjai több ágában élnek szétszórva a világban, a világhálón tudattam, hogy kopjafát állíttatok emlékükre mint dédunoka. A kopját Balázs Antal ismert faragó készítette. Szerző: Kisgyörgy Zoltán